

EDUSKUNNAN VASTAUS 85/2006 vp

Hallituksen esitys laiksi maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta ja laiksi nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 10 a §:n muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta ja laiksi nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 10 a §:n muuttamisesta (HE 56/2006 vp).

Valiokuntakäsittely

Valtiovarainvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (VaVM 6/2006 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain soveltamisala

Ammattimaisella maataloudenharjoittajalla on oikeus hakemuksesta saada maataloudessa käyttämästään polttoöljystä ja sähköstä valmisteveron palautusta siten kuin tässä laissa säädetään.

Tätä lakia ei sovelleta yksityistaloudessa käytettyihin energiatuotteisiin.

Tätä lakia ei sovelleta ammattimaiseen kasvihuoneviljelyyn silloin, kun kasvihuoneviljelijä olisi oikeutettu saamaan valmisteveron palautusta nestemäisten polttoaineiden valmisteveros-

ta annetun lain (1472/1994) 10 a §:n perusteella, eikä silloin, kun kasvihuoneviljelyssä käytystä sähköstä maksetaan valmisteveroa sähkö- ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1260/1996) liitteenä olevan verotaulukon veroluokan II mukaisesti.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *ammattimaisella maatalouden harjoittajalla*, jäljempänä *hakija*, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden yhteenliittymää, joka harjoittaa maataloutta ja jolle on verovuoden aikana maksettu Euroopan unionin suoria tukia, luon-

nonhaittakorvausta, maatalouden ympäristötukea tai kansallista tukea taikka sitä, joka harjoittaa viljankuivausta;

2) *Euroopan unionin suorilla tuilla* viljelijöille maksettavaa tukea, josta säädetään yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 osastoissa III ja IV;

3) *luonnonhaittakorvauksella* korvausta, josta säädetään Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 V luvussa ja vuodesta 2007 alkaen Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklassa;

4) *maatalouden ympäristötuella* tukea, josta säädetään Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 VI luvussa ja vuodesta 2007 alkaen Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklassa ja jota maksetaan Manner-Suomen ja Ahvenanmaan maakunnan komission hyväksymien maaseudun kehittämissuunnitelmien mukaisina perus- ja lisätoimenpiteen tukina;

5) *kansallisella tuella* maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetussa laissa (1559/2001) tarkoitettua peltoalaan, eläinmäärään, tuotantomäärään tai puutarhatuotteiden va-

rastomäärään perustuvaa kansallista tukea lukuun ottamatta sanotun lain 14 §:ssä tarkoitettua porotalouden tukea;

6) *maataloudella* hakijan tilalla tapahtuvaa maatalous- ja puutarhakasvien viljelyä, velvoitekesannointia, viljelemättömän pellon säilyttämistä hoidettuna, kotieläintuotteiden tuotantoa, tuotantoeläinten pitoa, mehiläistaloutta, hevos- taloutta, tilalla tuotettujen maatalous- ja puutarhatuotteiden varastointia, kauppakunnostusta ja pakkaamista sekä viljankuivausta;

7) *kauppakunnostuksella* tilalla tehtäviä toimenpiteitä, joilla maatalous- ja puutarhatuotteet saatetaan myynti- tai jalostuskelpoisiksi;

8) *verovuodella, jonka perusteella veronpalautus maksetaan*, kalenterivuotta tai, jos kirjantuloissa (1336/1997) tarkoitettuna tilikautena ei ole kalenterivuosi, sitä tilikautta, joka on päätynyt tai niitä tilikausia, jotka ovat päättyneet kalenterivuoden aikana;

9) *maatalouden veroilmoituksella* verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 7 §:n 3 momentissa tarkoitettua maatalouden ilmoitusta;

10) *yhteisöllä* tuloverolain (1535/1992) 3 §:ssä tarkoitettua yhteisöä;

11) *yhteisetuudella* tuloverolain 5 §:ssä tarkoitettua yhteisetuutta.

3 §

Toimivaltaiset viranomaiset

Tässä laissa tarkoitettu valmisteveron palauttamisesta sekä siihen liittyvästä valvonnasta vastaa se verovirasto, joka verotusmenettelystä annetun lain 6 §:n mukaan toimittaa hakijan tuloverotuksen.

Tämän lain mukaiseen veronpalauttamiseen liittyvästä valvonnasta vastaa tulliviranomainen siltä osin kuin valvonta liittyy 1 §:n 3 momentissa tarkoitettujen verojen palauttamiseen.

2 luku

Veronpalautuksen perusteet

4 §

Veronpalautuksen määrä

Hakijalle palautetaan valmisteveroa verovuoden aikana maataloudessa käyttämästään nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa tarkoitettu Suomessa verotetusta kevyestä polttoöljystä 3,75 senttiä litralta ja raskaasta polttoöljystä 1,75 senttiä kilogrammalta sekä sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa tarkoitettu verotetusta sähköstä 0,23 senttiä kilowattitunnilta.

5 §

Veronpalautuksen vähimmäismäärä

Veroa ei palauteta, jos palautuksen määrä on alle 50 euroa.

3 luku

Veronpalautuksen hakeminen ja maksaminen

6 §

Veronpalautuksen hakeminen

Veronpalautusta on haettava kirjallisesti ja hakemus on toimitettava sille verovirastolle, jolle hakijan on verotusmenettelystä annetun lain 8 §:n mukaan annettava veroilmoitus. Hakemus on annettava maatalouden veroilmoituksella tai Verohallituksen vahvistamaa muuta lomaketta käyttäen.

Verovuoden aikana käytettyä polttoöljyä ja sähköä koskeva hakemus on jätettävä viimeistään verovuoden päättymistä seuraavan kalenterivuoden helmikuun loppuun mennessä.

Yhteisön ja yhteisetuuden on kuitenkin 2 momentista poiketen jätettävä hakemus viimeistään neljän kuukauden kuluttua sen verovuoden päättymisestä, jolta palautusta haetaan.

Hakemus on jätettävä tässä pykälässä säädettyssä määräajassa siitä riippumatta, että verovirasto on pidentänyt hakijan pyynnöstä veroilmoituksen antamisaikaa verotusmenettelystä annetun lain 8 §:n 3 momentin perusteella.

Verohallitus antaa tarkemmat määräykset hakemuksen antamistavasta sekä muusta menettelystä hakemuksen antamiseksi.

7 §

Hakemuksessa ilmoitettavat tiedot

Hakijan on hakemuksessa ilmoitettava maatalouteen verovuoden aikana käytetyn verotetun kevyen ja raskaan polttoöljyn sekä sähkön määrä ja pankkitilin numero, jolle palautus maksetaan.

8 §

Veronpalautuksen maksaminen

Valmisteveron palautus maksetaan pankkitilille.

Palautukselle ei makseta korkoa, ellei 10 ja 11 §:stä muuta johdu.

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, veronpalautuksen maksamiseen ja oikaisun tai muutoksenhaun perusteella tapahtuvaan maksuunpanoon sovelletaan veronkantolain (609/2005) säännöksiä.

Oikaisun tai muutoksenhaun perusteella maksuunpannulle määrälle ja virhemaksulle laskeetaan viivästysseuraamukset siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään.

9 §

Kirjanpito- ja muistiinpanovelvollisuus

Hakijan on järjestettävä kirjanpitonsa ja muistiinpanonsa siten, että niistä voidaan todeta palautukseen oikeuttavan polttoöljyn ja sähkön määrä.

Siltä osin kuin polttoöljyn tai sähkön käyttö jakautuu palautukseen oikeuttavaan ja muuhun käyttöön siten, ettei palautukseen oikeuttavaa

käyttöä voida yksiselitteisesti todeta, on kirjanpidosta ja muistiinpanoista käytävä ilmi seikat, joiden perusteella palautukseen oikeuttava osuus polttoöljyn ja sähkön käytöstä voidaan arvioida.

4 luku

Oikeussuojakeinot

10 §

Oikaisu hakijan vahingoksi

Jos hakijalle kirjoitus- tai laskuvirheen tai muun niihin rinnastettavan erehdyksen vuoksi tai sen vuoksi, että hakija on antanut puutteellisia, erehdyttäviä tai vääriä tietoja, on palautettu liikaa veroa, veroviraston on oikaistava antamaansa päätöstä, jollei asiaa ole valituksella annettulla päätöksellä oikaistu.

Oikaisu on tehtävä kolmen vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jona veronpalautusta koskeva päätös tehtiin.

Oikaisun tai muutoksenhaun perusteella maksuunpanulle määrälle peritään korkoa. Korko lasketaan veronpalautuspäätöksen maksukuukautta seuraavan kuukauden ensimmäisestä päivästä takaisinperinnälle määrättävään eräpäivään, viimeksi mainittu päivä mukaan lukien. Korko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

11 §

Oikaisuvaatimus

Veronpalautusta koskevaan päätökseen tai muussa asiassa annettuun päätökseen taikka 10 §:ssä tarkoitettussa asiassa annettuun päätökseen haetaan muutosta kirjallisesti oikaisuvaatimuksella, joka on toimitettava verovirastoon, jonka päätökseen muutosta haetaan.

Jos verovirasto oikaisuvaatimuksesta tai muutoin toteaa, että veroa on palautettu liian vähän tai se on jäänyt kokonaan palauttamatta, ve-

roviraston on oikaistava antamaansa palautuspäätöstä, jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu. Oikaisuvaatimus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden lopusta, jolta palautusta haetaan.

Valtion puolesta veroasiamiehellä on oikeus hakea muutosta kirjallisella oikaisuvaatimuksella. Veroasiamiehen on kuitenkin 2 momentista poiketen tehtävä oikaisuvaatimus vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jolta palautusta on haettu.

Oikaisun perusteella palautettavalle määrälle maksetaan korkoa. Korko lasketaan veronpalautuksen maksukuukautta seuraavan kuukauden ensimmäisestä päivästä palautuspäivään. Korko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

12 §

Muutoksenhaku

Veroviraston oikaisuvaatimuksen johdosta antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, joka on toimivaltainen asiassa hallintolainkäyttölain (586/1996) 12 §:n nojalla. Muutosta on haettava kirjallisesti, ja valituskirjelmä on toimitettava 4 momentissa mainitussa valitusajassa verovirastolle, jonka päätöksestä valitetaan.

Valtion puolesta valitusoikeus veroviraston päätöksestä on veroasiamiehellä.

Veroviraston on varattava asiamiehen tekemästä valituksesta hakijalle sekä hakijan tekemästä valituksesta asiamiehelle tilaisuus vastineen ja tarvittaessa vastaselityksen antamiseen. Valituskirjelmä vastineineen, vastaselityksiineen ja lausuntoineen sekä asian käsittelyssä syntyneet muut asiakirjat on viipymättä lähetettävä 1 momentissa tarkoitettulle hallinto-oikeudelle.

Valitusaika oikaisuvaatimuksen johdosta annetusta päätöksestä on kolme vuotta veronpalautuspäätöksen tekemistä seuraavan kalenterivuoden alusta, kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Muusta päätöksestä valitettaessa valitusaika on 30 päivää päätök-

sen tiedoksisaannista. Veroasiamiehen valitusai-
ka on 30 päivää päätöksen tekemisestä.

Hallinto-oikeudelle osoitettu valitus, joka oli-
si pitänyt tehdä oikaisuvaatimuksena veroviras-
tolle, käsitellään oikaisuvaatimuksena. Valituk-
sen tutkimatta jättämisestä ei tällöin tehdä pää-
töstä.

Muutoksenhausta on muutoin voimassa, mitä
hallintolainkäyttölaissa säädetään.

5 luku

Erinäiset säännökset

13 §

Tietojenantovelvollisuus

Ammattimaisen maatalouden harjoittajan on
Verohallituksen, veroviraston tai muutoksenha-
kuviranomaisen kehotuksesta annettava hake-
muksessa ilmoitettavien tietojen lisäksi ne täy-
dentävät tiedot ja selvitykset sekä esitettävä ne
tositteet, jotka saattavat olla tarpeen hänen hake-
mustaan tai hänen veronpalautuspäätöstä koske-
vaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

14 §

Tietojen julkisuus

Tässä laissa tarkoitettuihin verohallinnossa
käsiteltäviin tietoihin sovelletaan, mitä verotus-
tietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun
lain (1346/1999) 4 §:ssä on säädetty verotustie-
tojen salassapidosta.

15 §

Tietojen antaminen verohallinnolle ja eräille muille viranomaisille

Verohallinnolla on salassapitosäännösten ja
muiden tietojen saantia koskevien rajoitusten es-
tämättä oikeus saada maa- ja metsätalousminis-
teriöltä, tulliviranomaiselta, työvoima- ja elin-
keinokeskuksilta sekä Ahvenanmaan läänihal-
litukselta tässä laissa tarkoitettun valmisteveron
palauttamista sekä siihen liittyvää valvontaa

varten tarpeellisia tietoja hakijalle myönnetystä
tämän lain 2 §:n 2—5 kohdassa tarkoitettusta tu-
kityypistä, tuen maksupäivästä sekä nestemäis-
ten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain
10 a §:n mukaisista hakijoista ja palautuksen
saajista. Hakijasta ja palautuksen saajasta on oi-
keus saada yksilöinti- ja yhteystietoina hakijan
tai palautuksen saajan nimi, henkilö- tai yhteisö-
tunnus sekä viranomaiselle ilmoitettu osoite.

Maa- ja metsätalousministeriöllä, tulliviran-
omaisella, työvoima- ja elinkeinokeskuksilla
sekä Ahvenanmaan lääninhallituksella on salas-
sapitosäännösten ja muiden tietojen saantia kos-
kevien rajoitusten estämättä oikeus saada tässä
laissa tarkoitettun valmisteveron palauttamista
sekä siihen liittyvää valvontaa varten tarpeelli-
sia tietoja verohallinnolta palautuksen saajasta
sekä palautuksen määrästä ja sen perusteesta.
Palautuksen saajasta on oikeus saada yksilöinti-
ja yhteystietoina palautuksen saajan nimi, henki-
lö- tai yhteisötunnus sekä verohallinnolle ilmoi-
tettu toimipaikan osoite.

16 §

Verohallinnon ja eräiden muiden viranomaisten oikeus oma-aloitteiseen tietojen antamiseen

Verohallinto voi salassapitosäännösten es-
tämättä antaa omasta aloitteesta tarpeellisia tässä
laissa tarkoitettun veronpalautuksen saajaa ja
myönnettyä veronpalautusta koskevia palautuk-
sen oikeellisuuden valvontaan liittyviä tietoja
maa- ja metsätalousministeriölle, tulliviran-
omaiselle sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksil-
le niiden laissa tai asetuksessa säädetyn tehtä-
vään liittyvän valvontavelvollisuuden täyttämi-
seksi, jos on syytä epäillä, että hakija ei olisi ol-
lut oikeutettu tämän lain 2 §:n 2—5 kohdassa
tarkoitettuun tukeen. Yksilöinti- ja yhteystietoi-
na voidaan antaa palautuksen saajan nimi, hen-
kilö- tai yhteisötunnus sekä verohallinnolle il-
moitettu toimipaikan osoite.

Maa- ja metsätalousministeriö tai työvoima-
ja elinkeinokeskus voivat salassapitosäännösten
estämättä antaa omasta aloitteesta tässä laissa
tarkoitettun veronpalautuksen maksuunpanoa
varten tarpeellisia tuen saajaa ja tukipäätöksiä

koskevia tietoja tämän lain 2 §:n 2—5 kohdassa tarkoitettujen tukien takaisinperinnästä. Yksilöinti- ja yhteystietoina voidaan antaa palautuksen saajan nimi, henkilö- tai yhteisötunnus sekä viranomaiselle ilmoitettu osoite.

Tämän pykälän nojalla saatuja, salassa pidettäviä tietoja voidaan antaa edelleen rikosten selvittämistä ja syytteenpanoa varten. Tiedot tulee hävittää heti, kun niitä ei tarvita. Jos tietoja tarvitaan, tietojen säilyttäminen määräytyy arkistolain (831/1994) mukaan.

17 §

Tietojen antamista koskevat erityissäännökset

Tässä laissa tarkoitetut tiedot voidaan antaa sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäen, kun tietojen suojaaminen henkilötietolain (523/1999) 32 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla on selvitetty.

18 §

Muiden säännösten soveltaminen

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, sovelletaan soveltuvin osin verotusmenettelystä annetun lain 14, 18, 25, 26 a, 26 c, 26 d, 91 ja 93 a §:ää sekä verotusmenettelystä annetun asetuksen (763/1998) 2—5 §:ää.

19 §

Virhemaksu

Jos hakija on antanut veronpalautusta varten tarvittavat tiedot puutteellisina tai virheellisinä, virhemaksua voidaan kantaa vähintään 50 ja enintään 1 000 euroa.

Virhemaksun suuruutta määrättäessä otetaan huomioon menettelyn moitittavuus, toistuvuus ja muut näihin rinnastettavat seikat.

20 §

Rangaistussäännös

Hakijan petollisesti aiheuttamasta veronpalautuksesta tai sen yrittämisestä säädetään rangaistus rikoslain (39/1889) 29 luvun 1—3 §:ssä.

21 §

Yhteisön lainsäädännön huomioon ottaminen

Veronpalautukseen sovelletaan lisäksi eräiden valtiontukea koskevien Euroopan yhteisöjen säännösten soveltamisesta annettua lakia (300/2001).

22 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2006.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

23 §

Siirtymäsäännökset

Verovuoden 2005 aikana käytetyn polttoöljyn ja sähkön osalta veronpalautusta on haettava viimeistään 30 päivänä marraskuuta 2006 Verohallituksen erikseen vahvistamaa lomaketta käyttäen. Vuoden 2005 aikana käytetyn polttoöljyn ja sähkön veronpalautuksen perusteeksi hyväksytystä määrästä otetaan palautusta laskettaessa huomioon 81 prosenttia käyttömäärästä.

Yhteisö, yhteisetus ja yhtymä ei ole kuitenkaan oikeutettu palautukseen verovuoden 2005 aikana käyttämästään polttoöljystä tai sähköstä, jos sen tilikausi on päättynyt 1 päivänä tammi-kuuta 2005 ja 10 päivänä maaliskuuta 2005 välisenä aikana. Verovuoden 2005 veronpalautuksesta vastaa verotusmenettelystä annetun lain 6 §:n mukainen hakijan tuloverotuksen toimittava verovirasto tai Verohallituksen määräämä muu verovirasto.

Tämän lain 9 §:n säännöksiä kirjanpito- ja muistiinpanovelvollisuudesta sovelletaan lain voimaantulon jälkeiseen aikaan. Ennen lain voi-

maantuloa koskevalta ajalta hakijalla on oikeus arvioida palautukseen oikeuttava polttoöljyn ja sähkön käyttö.

Laki

nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 10 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1472/1994) 10 a §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 918/2001 seuraavasti:

10 a §

Sillä, joka harjoittaa ammattimaisesti kasvihuoneviljelyä, on oikeus hakemuksesta saada takaisin ammattimaiseen kasvihuoneviljelyyn 1 päivästä tammikuuta 2006 lähtien käyttämästään kevyestä polttoöljystä suoritettua valmisteveroa 3,75 senttiä litralta ja raskaasta polttoöljystä 1,75 senttiä kilogrammalta. Veronpalautusta ei suoriteta, jos kevyen ja raskaan polttoöljyn yhteenlaskettu käyttömäärä on alle 16 000 yksikköä hakemusta kohden.

Hakemus on tehtävä kasvihuoneviljelmän sijaintipaikan tulliviranomaiselle. Palautusta voi hakea kalenterivuoden tai erikseen tammi-kesäkuun ja erikseen heinä-joulukuun aikana käytetystä kevyestä tai raskaasta polttoöljystä. Palautusta on haettava viimeistään kuuden kuukauden kuluttua edellä mainitun ajanjakson päättymisestä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2006.

Vuoden 2005 aikana käytetyn kevyen ja raskaan polttoöljyn perusteella ammattimaiselle kasvihuoneviljelijälle maksetaan ilman erillistä hakemusta veronpalautuksen korotusta, jos veronpalautuksen määrä ennen korotusta on vähintään 580 euroa.

Korotusta maksetaan kevyestä polttoöljystä 0,35 senttiä litralta ja raskaasta polttoöljystä 0,35 senttiä kilogrammalta. Palautuksen perusteeksi hyväksytystä polttoöljyn määrästä otetaan korotusta laskettaessa huomioon tammi-kesäkuun 2005 käytön perusteella 62 prosenttia käyttömäärästä, heinä-joulukuun käytön perusteella käyttömäärä kokonaisuudessaan ja tammi-joulukuun käytön perusteella 81 prosenttia käyttömäärästä.

Helsingissä 19 päivänä kesäkuuta 2006
